

ΗΜΕΡΩΣΕ παραμονή Χριστούγεννα. Τό χιόνι είχε στρωθή από μέρες τώρα ως μία πήχη στον κάμπο και στην πολιτεία τόσο, πού τὰ σκέπασε όλα. Ή παγωνιά και ό τσουχτερός α- γέρας, πού έρχότανε από τη Μαυροθάλασσα, τώχει πήξει τόσο, πού έμοιαζε μέ πάγο κρυσταλλωμένο. Οι μπόμερς στη Μαυροθάλασσα ρημάζαν τούς θαλασσι- νούς και πολλές μέρες άκού- στικε πώς έκοφαν τὸ ψά- ρημα της λακέρδας και τών μω- ρωδάτων σκουμπρίων. Πολλά καράβια κοματιάστηκαν στά βράχια της Νιάδας και πολλές θαλασσινές κλάψαν τὰ παλλη- κάρια και τούς άντρες τούς— τών ψαριών θροφή.

Αυτός ό καιρός είχε κόψει και τις δουλειές. Ούτε άμπέλια σκάβαν, ούτε γιαγιά έδουλεύαν. Ήπειτα στην πολιτεία τέ- τοιες μέρες, όλοι κλεισμένοι στά σπίτια τους, χαίρωνταν τὰ τζά- κια κι άπολαβαν τή σιτία, τρώνοντας τὰ περισεύματα του καλοκαιριού. Όλη τή βδο- μάδα τούτη μπροστά από τὰ Χριστούγεννα, ό καθέννας σιγου- ρίζεται μέσα στο σπίτι του να

γορτάσει χαρούμενα. Ό 'Ανε- στός τή Καλούδ' μέ τή γυναίκα του και τὰ δύο τὸ άρρωστημέ- να παιδί χολόκανε, πῶς θά περάσει τή γιορτή. Και μπαί- νοντας ποτε στον και ποτε σ'άλλο μπακάλικο, δοκίμαζε πῶς θά τὰ βολέψει να φωνισι βερσεό τὸ ζαχέρη του. Όλο τὸ καλοκαίρι ξενοδούλεψε στά κε- ραμίδια στη Βλαχιά, μα δι, περίσσεψε για τὸ χειρόνα τάχε φαγει ή μακρυνη άρρώστια του παιδιού του και της μάνας του ό θάνατος. Γιατροι και γιατρι- κά τούς περίζωσαν και δώσε δῶ και δώσε κει, έμεινε δίχως παρά. Κοιταζέ να στοιχίσει για τὸ καλοκαίρι από νωρίς σέ κα- νένα μίστρορα, μα δέν τὸ πέ- τυχε, για να μπορέσει να πάρει μιὰ προκαταβολή. Οι μιστόροι δέν πολυβιάζονταν. Ήπειτα δέν ήταν και πολυδάκρυτος στα οφθαλμοί ό Λέλεγας ή ό Μέγκλας ή ό Πάτσας—καί τή- δες παρακαλοί. Όλοι έπαιζαν τούς πολεμούσαν από πῶς τούς στοιχίσουν για τὸ μίστρο- ρα καλακάρι. Ό 'Ανεστός τή Καλούδ' χτύπησε τὸ τζάκι με δέν μπόρεσε να

βρῆ καλοδιάθετο έφεντικο. Δα- νείστηκε, ξεναδανείστηκε, μα οι άρρώστειες τίποτε δέν άφη- καν. Κατάπαν άχόρταγα κι'αυ- τόν και τή φαμίλια του. Ός πού πουλησε και τὸ χαλί της κάμαρας του και τὰ σκουλαρι- κια της γυναίκας του. Ήτσι μέ- ρες χρονικές βρέθηκε δίχως πα- ρά και συλλογισμένος μπαίνω- βγαίνε τὰ μπακάλικο χωρίς να μπορεί να μιλήσει ένα λόγο του Βαγγη τὸ μπακάλη ή του Στόι- γου του Χαράπη ή τ'Αλευρά του Γεώργη του Νικογλου, για να πάρει κι' άπ' αυτόν μιου τσου- βάλι σκαλιόσ αλευρι για τις γιορτές.

Πρὶν σημερώσει, ό 'Ανεστός ποδέθηκε καλά. Ντύθηκε ζεστά βάζοντας χοντρά μάλλινα σάρ- ρουχα, τύλιξε τὸ κεφάλι του μέ τὸ σάλι πολλές φορές κ' ά- φίνοντας άσκήπαση μόνο τή μητή ν' άνασαινει και τὰ μάτια του να βλέπει, τράβηξε από τὸ παχνι τὸ ζῶο τὸς ὡς τήν εζώ- νη και κλεινότανές τινε. Έκα- ντό τὸ σταυρὸ του να ξεκινήσει. Τὸ φεγγάρι πίσω από τὰ σύννε- φα έστελλε, σάν πίσω από μα- κρόνι στα χιόνια τὰ φαωμένα. Καβαλικεψε τὸ ζῶο και γρήγο- ρα-γρήγορα πήρε τὸν άνηφορο κατά τις στρατώνες. Άπό κει θα έβγαინε στους δρόμους για τ'άμπέλια, κι από κειθι θα έβλεπε στο μεγάλο Ρέμα να τὸ προσηπείσει— ό Θεός ξέρει πῶς— για να βρειτότην άντιπρη ράχη και ναμπει στο κουρι. Άπό κει εζυλευότανε χρό- νια, άπότου ένωιασε τόν εαυτό του στο σπίτι τὸ πατέρα του, άπότου άνοιξε δικό του σπίτι.

ΓΕΝΝΗΣΙΣ. [Άπ τὰ περίφημα μωσαϊκά του Δαφνίου].

Άπό μέρες τ'άρα ό κόσμος κληστική στα σπίτια του. Και πῶς άπό τήν άρρώστια διαβρ- ατεσε ή γυναίκα του μι- κροκατάπυλο ή άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια. Ήτσι μέ- ρες χρονικές βρέθηκε δίχως πα- ρά και συλλογισμένος μπαίνω- βγαίνε τὰ μπακάλικο χωρίς να μπορεί να μιλήσει ένα λόγο του Βαγγη τὸ μπακάλη ή του Στόι- γου του Χαράπη ή τ'Αλευρά του Γεώργη του Νικογλου, για να πάρει κι' άπ' αυτόν μιου τσου- βάλι σκαλιόσ αλευρι για τις γιορτές.

Άπό μέρες τ'άρα ό κόσμος κληστική στα σπίτια του. Και πῶς άπό τήν άρρώστια διαβρ- ατεσε ή γυναίκα του μι- κροκατάπυλο ή άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια. Ήτσι μέ- ρες χρονικές βρέθηκε δίχως πα- ρά και συλλογισμένος μπαίνω- βγαίνε τὰ μπακάλικο χωρίς να μπορεί να μιλήσει ένα λόγο του Βαγγη τὸ μπακάλη ή του Στόι- γου του Χαράπη ή τ'Αλευρά του Γεώργη του Νικογλου, για να πάρει κι' άπ' αυτόν μιου τσου- βάλι σκαλιόσ αλευρι για τις γιορτές.

Άπό μέρες τ'άρα ό κόσμος κληστική στα σπίτια του. Και πῶς άπό τήν άρρώστια διαβρ- ατεσε ή γυναίκα του μι- κροκατάπυλο ή άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια, η άρρώστια. Ήτσι μέ- ρες χρονικές βρέθηκε δίχως πα- ρά και συλλογισμένος μπαίνω- βγαίνε τὰ μπακάλικο χωρίς να μπορεί να μιλήσει ένα λόγο του Βαγγη τὸ μπακάλη ή του Στόι- γου του Χαράπη ή τ'Αλευρά του Γεώργη του Νικογλου, για να πάρει κι' άπ' αυτόν μιου τσου- βάλι σκαλιόσ αλευρι για τις γιορτές.

ελληνική τζα
25/12/46

